

Alkotmánybíróság

Cím: 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Levelezési cím: 1535 Budapest Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/00093-0/2020
Érkezett:	2020 JAN 17.
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	6K

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKÁÜGYI BÍRÓSÁG	
FŐLAJSTROMSZÁM	1
KEZDŐIRATON	
Érkezett:	2020 -01- 06
PÉLDÁNY:	4x1
MELLÉKLET:	4x5
FŐLAJSTROMSZÁM	31344/17
UTÓIRATON	

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfoku bíróság útján -

Alulírott Nyíró Gyula Országos Pszichiátriai és Addiktológiai Intézet (székhelye: [REDACTED])

[REDACTED], nyilvántartó hatóság neve: [REDACTED]

[REDACTED] kívül jelezett és jelen beadvánnyal együtt igazolt jogi képviselőm (jogi képviselőm adatai: Dr. Tausz Judit ügyvéd - Dr. Tausz Judit Ügyvédi Iroda, székhely: [REDACTED])

[REDACTED] útján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. §-ának (1) bekezdése alapján.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen megállapítani a 4/2013. (X. 16.) MEKH rendeletet 2. melléklet 2.2.9.pontjának („A lekötött teljesítmény nem engedélyezett túllépése esetén a rendszerhasználó a túllépés minden megkezdett kW-jára havonta a Hivatal által megállapított éves teljesítménydíj 1/4 részének megfelelő teljesítménydíjat köteles fizetni.”) alaptörvény ellenességét, illetve szíveskedjen határozni a már nem hatályos jogszabály alkalmazásának kizárása felől.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen megállapítani a 10/2016. (XI. 14.) MEKH rendelet 17. §-a (11) bekezdésének („A lekötött teljesítmény nem engedélyezett túllépése esetén a rendszerhasználó a túllépés minden megkezdett kW-jára havonta a Hivatal elnöke által a VET 143. § (5) bekezdése szerint rendeletben megállapított éves teljesítménydíj 1/4 részének megfelelő teljesítménydíjat köteles fizetni.”) alaptörvény ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei:

A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése:

Az indítványozó, mint felhasználó és az ELMŰ Hálózati Kft., mint engedélyes között 2014. december 1. napján létrejött hálózathasználati szerződések szerint a felperes üzemi betáplálásra és tartalék betáplálásra is egyaránt 600-600 kW lekötött teljesítményt igényelt. Az indítványozó 2015. május 19. napján kezdeményezett kérelmére alapítottnan 2015. június 1. napjától az üzemi betáplálás során

anonimizálva 2K

igénybe vett lekötött teljesítmény 710 kW-ra, míg a tartalék betáplálás során igénybe vett lekötött teljesítmény 2015. október 1. napjától 1 kW-ra változott.

Az ELMŰ Hálózati Kft. középvezettségű, közcélú villamos energia hálózatán 2016. április 19. napján kábelhiba miatt üzemzavar történt, ehhez kapcsolódóan indítványozó – miután az őt ellátó 27803/10. számú transzformátor állomás nem működött – a kiesett villamos energia pótlására tartalék betáplálást vett igénybe, amely az 1 kW lekötött teljesítményt 328 kW-tal túllépte.

2016. június 25. napján zárlatos kábelszakasz miatt szintén kiesett az indítványozót ellátó fenti transzformátor állomás, a tartalék betáplálás alatt az indítványozó az 1 kW lekötött teljesítmény 164 kW teljesítménnyel túllépte.

Az ELMŰ Hálózati Kft. a tartalék betáplálást érintő, rendszerhasználatból eredő díjtételeket az indítványozó felé kiszámlázta, a 2016. április 19-i túllépéshez kapcsolódóan 791.047,- Ft-os összeget, míg a 2016. június 25-i túllépésre vonatkozóan 396.328,- Ft-os összegben.

Indítványozó a számlázás jogalapját vitatva 2016. október 13. napján panaszt nyújtott be a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz, amely azt a 2017. január 30. napján kelt FVFO_2017/192-4. sz. határozatában elutasította. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal indokolásában hivatkozott a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban Vhr.) 1. §-ának (1) bekezdésének 14. pontjára, a villamos energia rendszerhasználati díjakról és alkalmazásuk szabályairól szóló 4/2013. (X.16.) MEKH rendelet (továbbiakban: Rendelet) 2. mellékletének 2.2.9., 2.2.10., 2.2.11. pontjára, valamint az ELMŰ Hálózati Kft. Elosztói Üzletszabályzatának 7.8.7. pontjára. a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kifejtette, hogy az indítványozó által vitatott számlák álláspontja szerint minden tekintetben megfelelnek a Vhr., a Rendelet és az Elosztói Üzletszabályzat fenti rendelkezéseinek. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal álláspontja szerint a rendelkezésre álló dokumentumokban nem található kétséget kizáró bizonyíték arra nézve, hogy a perbeli üzemzavarok az ELMŰ Hálózati Kft. mulasztásából adódtak, ezért indítványozó panaszát el kellett utasítani.

Indítványozó fenti határozatot keresettel támadta, kérve annak bírósági felülvizsgálat, hiszen álláspontja szerint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal a határozat alapjául szolgáló tényállást nem tisztázta, döntése indokolásában a mérlegelés szempontjai nem állapíthatóak meg. Indítványozó álláspontja szerint az irányadó jogszabályi rendelkezés (a Rendelet 2. sz. mellékletének 2.2.9. pontja: „A lekötött teljesítmény nem engedélyezett túllépése esetén a rendszerhasználó a túllépés minden megkezdett kW-jára havonta a Hivatal által megállapított éves teljesítménydíj 1/4 részének megfelelő teljesítménydíjat köteles fizetni.”) objektív szabályként nem értékelhető, hiszen jelentősége kell, hogy legyen annak, hogy az üzemzavar az ELMŰ Hálózati Kft. érdekkörébe tartozó okra vezethető vissza vagy sem.

Az első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.334/2017/12. sz. ítéletével a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal FVFO_2017/192-4. sz. határozatát hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárásra kötelezte. **Az első fokon eljáró bíróság jelen alkotmányjogi panaszunkban írtaknak megfelelően utalt, szintén utalt az általunk is hivatkozott joghézagra, hogy**

a Rendelet 2.2.9., 2.2.10. és 2.2.11. pontjai nem tartalmazzák azt az esetet, amikor egy előre nem látható üzemzavar okán történik a rendszerhasználó részéről a lekötött teljesítmény túllépése. Az előzetesen nem engedélyezett túllépés esetén kiszámlázott teljesítménydíj egyfajta szankció, amelyet arra az esetre állapít meg a jogszabályalkotó, ha a felhasználó a Rendelet 2. mellékletének 2.2.10. pontjában előírt eljárást nem tartotta be (2.2.9. pont). A másik esetkörrel jelenti a lekötött teljesítmény engedélyezett túllépése, ebben az esetben a felhasználónak a Rendelet 2. melléklet 2.2.11. pontja szerinti teljesítménydíját kell megfizetni. Az előzetes engedélykérés feltételezi annak előzetes szándékát, hogy a szerződésben írtakhoz képest a lekötött teljesítmény túl fogja lépni a rendszerhasználó. Amennyiben ilyen előzetes szándék nem mutatható ki a felhasználó részéről – mert előre nem látja a túllépés bekövetkezését – akkor az önhibán kívül bekövetkező túllépésért díjazást az engedélyes nem követelhet, ez ugyanis ellentmondana az Alaptörvény 28. cikkében foglalt józan ész, közjó és erkölcsösség mércéjének. A megismételt eljárásra a bíróság előírta, hogy a panasz megalapozottságáról a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal köteles a fenti jogértelmezés figyelembevételével ismételten dönten. Ennek során szükség esetén részletesebben vizsgálható az ELMŰ Hálózati Kft. esetleges közrehatása a bekövetkezett üzemzavar körében.

Fenti ítélet ellen az ELMŰ Hálózati Kft. illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal is fellebbezéssel élt, a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 10.Kf.650.108/2017/7. sz. ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy a lekötött teljesítmény nem engedélyezett túllépése nem minősíthető olyan objektív körülménynek, amely a Rendelet 2. melléklete 2.2.9. pontja és az Elosztói Üzletszabályzat 7.8.7.2. pontja szerint a nem engedélyezett túllépéshez előírt díjtétel felszámítását önmagában megalapozza. Az Alaptörvény 28. cikkében foglaltakon túl a Rendelet 2. melléklete 2.2.9.-2.2.11. pontjának és az Elosztói Üzletszabályzat 7.8.7.1. és 7.8.7.2. pontjának nyelvtani értelmezése is azt eredményezi, hogy a lekötött teljesítmény engedélyezett illetve nem engedélyezett túllépésére megállapított díjtételek olyan esetre vonatkoztathatóak, amikor az engedély megkérése nem ütközik akadályba, azaz a felhasználó által előre látható, hogy túllépés következik be és dönthet arról, hogy kér vagy nem kér engedélyt erre. **Ugyancsak alkotmányjogi panaszunkban írtaknak megfelelően rögzítette a másodfokú bíróság, hogy sem az engedélyezett, sem a nem engedélyezett teljesítmény nem értelmezhető arra az esetre, ha az engedélyezés lehetősége nem áll fenn.** A Rendelet 2. melléklet 2.2.9. pontja szerinti pótdíj alkalmazásakor nem mellőzhető annak a vizsgálata, hogy a felhasználó a túllépés előzetes bejelentését meg tudta-e tenni, a túllépésre vonatkozó engedélyezési eljárás lefolytatható volt-e egyáltalán esetében.

A jogerős ítélet ellen a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, kérve annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását. A Kúria, mint Felülvizsgálati Bíróság Kfv.VI.37.628/2018/10. sz. ítéletével a Fővárosi Törvényszék 10.Kf.650.108/2017/7. sz. ítéletét hatályon kívül helyezte, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.344/2017/12. sz. ítéletét pedig megváltoztatatta akként, hogy indítványozó keresetét elutasította. A Kúria ítéletében rögzítette, hogy „A lekötött teljesítmény túllépése esetén nincs jelentősége annak, hogy a rendszerhasználónak lehetősége lett volna-e a túllépés engedélyezésére irányuló kérelmet benyújtania az elosztó felé. Az elosztó a lekötött teljesítmény rendszerhasználó általi túllépése esetén jogosult az ebből eredő díjtételeket kiszámlázni, a teljesítménydíj mértéke pedig kizárólag attól függ, hogy a rendszerhasználó a túllépést az elosztónak előzetesen bejelentette vagy nem. Az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési alapelv nem ad lehetőséget arra, hogy a

jogalkalmazó olyan feltétel bekövetkeztéhez kapcsolja a jogszabály alkalmazását, amelyet az adott jogszabály nem tartalmaz.”

Jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Az Abtv. 26. §-ának(1) bekezdése szerint „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és

b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

Miként az a tényállási részben előadásra került indítványozó 2016. október 13. napján panaszt nyújtott be a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz, amely panaszát elutasította.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal határozata ellen indítványozó keresetet nyújtott be, mely közigazgatási peres eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.344/2017/12. sz. ítéletével döntött.

Az ELMŰ Hálózati Kft. és a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal rendes jogorvoslati jogával élve, fellebbezést nyújtott be, mely másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék 10.Kf.650.108/2017/7. sz. ítéletével döntött.

A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal rendkívüli jogorvoslati lehetőségével élve, felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely felülvizsgálati eljárásban a Kúria Kfv.VI.37.628/2018/10. sz. ítéletével döntött.

A Kúria ítélete ellen indítványozónak további rendes vagy rendkívüli jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésére, ekként teljesül az Abtv. 27. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feltétel.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az Abtv. 30. §-ának (1)bekezdése alapján „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.” E körben előadni kívánjuk, hogy a Kúria sérelmezett, Kfv.VI.37.628/2018/10. sz. ítéletét indítványozó, jogi képviselője útján, elektronikusan 2019. november 4. napján kapta kézhez, az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos határidő ekként 2020. január 3. napján jár le, mely alapján megállapítható, hogy az Abtv. 30. §-ának (1) bekezdésében megjelölt 60 napos határidő megtartásra került.

Az indítványozó érintettségének bemutatása:

A következetes gyakorlat szerint a polgári (és közigazgatási) eljárásokban az alperes, a felperes, a beavatkozó érintettségét külön igazolni nem kell. Tekintettel arra, hogy a Nyíró Gyula Országos

Pszichiátriai és Addiktológiai Intézet, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, a Fővárosi Törvényszék, illetve a Kúria előtti eljárásban felperesként volt jelen, ekként indítványozó további érintettségét bizonyítani nem szükséges.

Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése, illetve annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta:

Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése: *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos, annak lényegi tartalmát érintő követelmények teljesülésének vizsgálata, és a jogszabályi környezet alkotmányjogilag aggályos tartalma alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, így álláspontunk szerint az Abtv. 29. §-a szerinti feltétel is teljesül. *(„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.”)*

Az eljáró bíróságok a hivatkozott eljárásokban azt vizsgálták, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal tényállás tisztázása iránti kötelezettségének eleget tett-e. Az első és másodfokon eljáró bíróság ítélete alapján (melyek arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a lekötött teljesítmény nem engedélyezett túllépése nem minősíthető olyan objektív körülménynek, amely a Rendelet 2. melléklete 2.2.9. pontja és az Elosztói Üzletszabályzat 7.8.7.2. pontja szerint a nem engedélyezett túllépéshez előírt díjtétel felszámítását önmagában megalapozza) és a megismételt közigazgatási eljárásban indítványozónak lehetősége lett volna annak bizonyítására, hogy a tartalék betáplálási oldalon történt lekötött teljesítmény-túllépés az Intézetnek nem felróható, és hogy az Intézetet ellátó fenti transzformátor állomás kiesésében az ELMŰ Hálózati Kft. esetleges közrehatása megállapítható-e. Indítványozó álláspontja szerint a jogvita alapját képező eljárásban azt kellett volna tisztázni, hogy a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal teljes körűen eleget tett-e tényállás felderítési kötelezettségének, és hogy teljes bizonyossággal kizárható-e, hogy a nem engedélyezett teljesítmény túllépésre okot adó üzemzavar nem kizárólag az ELMŰ Hálózati Kft. érdekkörébe tartozó okra vezethető vissza. A közigazgatási eljárásban a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal nem tudta megállapítani, hogy az üzemzavar kinek az érdekkörére vezethető vissza, az az indítványozó vagy az ELMŰ Hálózati Kft. érdekkörére vezethető-e vissza. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal ugyancsak nem tehetett eleget tényállás felderítése iránti kötelezettségének, mikor is jelentőséget egyáltalán nem tulajdonított annak, hogy indítványozónak egyáltalán volt-e lehetősége, hogy előzetesen engedélyt kérjen a lekötött teljesítmény túllépésére, figyelemmel arra, hogy a vonatkozó jogszabály engedélyezett és nem engedélyezett lekötött teljesítmény túllépésről rendelkezik. Álláspontunk szerint az alkotmányjogi panasszal támadott rendelet (melynek kibocsátója egyebekben ugyanazon Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, aki a saját rendelete alapján felszámított pótdíjak jogszerűségét a közigazgatási eljárásban elbírálja) alaptörvény ellenessége abban áll, hogy joghézagot tartalmaz arra az esetre, amikor is a fogyasztónak eleve nincsen lehetősége arra, hogy az engedélyezési eljárást

megindítsa, mivel az esetleges teljesítménytúllépésre okot adó körülményről nem tud, nem tudhat, mert annak bekövetkezése neki fel nem róható érdekkörén kívül esik. A sérelmezett rendelet egyáltalán nem tartalmaz arra való rendelkezést, szabályozást hogy az olyan esetekre, mint a jelen alkotmányjogi panasz alapját is képező eset, a tekintetben, hogy fogyasztó milyen eljárás keretében tudja bizonyítani, hogy a teljesítménytúllépésre nem neki, hanem az elosztónak felróható okból került sor. Ezen, megfelelő jogi szabályozás hiánya és az így létező joghézag vezet ahhoz, hogy sérül a fogyasztó Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való joga.

Az ügy eldöntésének alapjául szolgáló jogszabályi háttér Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálata álláspontunk szerint rámutat arra, hogy a nem engedélyezett teljesítménytúllépés esetén az ügyféli jogok, súlyosan csorbulnak annak következtében, hogy hiányoznak az Alaptörvényben biztosított tisztességes eljáráshoz való jog olyan garanciális feltételei, mint a megfelelő jogi szabályozás arra nézve, hogy fogyasztó miként bizonyíthatja, hogy nem saját, hanem a vele szerződés viszonyban álló elosztó érdekkörébe tartozó okra vezethető vissza a teljesítménytúllépés. Tisztességes módon, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelménynek megfelelően csak akkor folyhat le ez eljárás, ha a jogalkotó pótolja a hiányzó szabályozást, amely lehetővé teszi a fogyasztó, felhasználó számára, hogy bizonyítsa, hogy a teljesítménytúllépés nem az ő hanem, az elosztó érdekkörében felmerülő okra vezethető vissza. Álláspontunk szerint azáltal, hogy hiányzik a megfelelő szabályozás, a felhasználó (jelen esetben a panaszos) önhibáján kívül kerül olyan helyzetbe, amikor vele szemben úgy szabnak ki szankciót, és kötelezik pótdíj megfizetésére, hogy felhasználónak semmilyen eszköze és lehetősége nincsen arra, hogy bizonyítsa felróhatósága hiányát, illetve azt, hogy a teljesítménytúllépésre okot adó körülmény elosztó érdekkörében merült fel. Felhasználónak nyilvánvalóan önmagában arra megvan a lehetősége, hogy vitassa a kiszabott pótdíjat, azonban panaszával éppen azon Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalhoz fordulhat egy közigazgatási eljárásban, amely hivatal a pótdíjról és annak kiszabásáról szóló rendeletet megalkotta és amely egyúttal elmulasztotta szabályozni azt az esetkört, amikor felhasználónak arra sincs esélye, hogy az engedélyezési eljárást kezdeményezze. Mindezek alapján a fennálló joghézag miatt sérül felhasználó tisztességes eljáráshoz való joga, az alaptörvény ellenes jogszabály alapján kiszabott pótdíjak pedig tovább nehezítik az amúgy is nehéz anyagi helyzetben lévő, közfeladatot ellátó panaszos helyzetét.

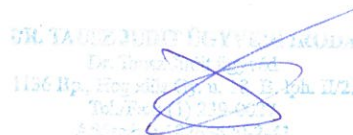
Végül megjegyezzük, hogy noha időközben a 4/2013. (X. 16.) MEKH rendeletet hatályon kívül helyezték, azonban a most hatályos 10/2016. (XI. 14.) MEKH rendelet (17. §-ának (11) bekezdése) továbbra is adós maradt a felhasználó tisztesség eljáráshoz való jogát biztosító szabályozás megalkotásával. A 10/2016. (XI. 14.) MEKH rendelet (17. §-ának (11) bekezdésének megsemmisítésére irányuló kérelmünk kapcsán egyebekben utalnánk arra, hogy noha a megsemmisíteni kért rendelet indítványozó esetében még nem került alkalmazásra, azonban figyelemmel arra, hogy az gyakorlatilag változatlan tartalommal vette át a korábbi szabályozást, fel nem oldva a korábbi rendeletben található joghézagot, így a jelenlegi szabályozás továbbra is alaptörvény ellenes, és valamennyi jövőbeni azonos esetben sérteni fogja felhasználó tisztességes eljáráshoz való jogát. Noha mind az első, mind a másodfokú bíróság utalt a szabályozásban található joghézagra, azonban a Kúria mindettől függetlenül jogalkalmazóként nem vehette át a jogalkotók hatáskörét, és nem utasíthatta a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalt egy olyan eljárás lefolytatására, amely jogszabályban nincsen szabályozva. Tekintve, hogy miként fentebb is írtuk, a most hatályos 10/2016. (XI. 14.) MEKH rendelet sem tartalmaz arra vonatkozóan szabályozást, hogy felhasználó miként bizonyíthatja, felróhatóságának hiányát, illetve hogy

teljesítménytúllépésre elosztó érdekkörében felmerült okból került sor, így a felhasználó marasztalására továbbra is egy olyan joghézagot tartalmazó jogszabály alkalmazásával kerül sor, mely sérti a felhasználók tisztességes eljáráshoz való jogát, ezáltal pedig alaptörvény ellenes.

Végül előadni kívánjuk, hogy indítványozó személyes adatai nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá, így kérjük t. Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányossági kérelem lényegét - a személyes adatok törlése mellett – szíveskedjen nyilvánosságra hozni.

Budapest, 2020. január 3.

Tisztelettel:

Nyíró Gyula Országos Pszichiátriai és Addiktológiai
Intézet panaszos jogi képviselőként:

Dr. Tausz Judit
ügyvéd

Mellékletek:

- M/1. jogi képviselő meghatalmazása
- M/2. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.31.334/2017/12. sz. ítélete
- M/3. Fővárosi Törvényszék 10.Kf. 560.108/2017/7. sz. ítélete
- M/4. a kúria Kfv.VI.37.628/2018/10. sz. ítélete
- M/5. a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal FVFO_2017/192-4. sz. határozata